

Nagtet det herefter synes nærmest at maatte være Kommissionens Opgave at tage Lovforslaget under nøieste Overveelse, for at kunne foreslaa de Bestemmelser deri optagne, som kunde gjøre det Skiftet til at anvendes for Søværnet, har dog under denne Overveelse den Tanke oftere paatrængt sig os, at den rigtigste Fremgangsmaade vilde være at følge den Bet. som den nu for Søværnet gjældende Lovgivning er slaaet ind paa, altsaa at beholde en særlig Straffelov for Tjenesten ombord i Krigsskibene, og for den Landtjeneste, der forrettes paa Drøagsværftet. Medens de Bestemmelser, der behøves for Landtjenesten ved Søværnet, og som nu indeholdes i Krigsartikels-Brevet af 29de Juli 1756, formentligen uden stor Vanskelighed vilde kunne bringes i Overensstemmelse med det foreliggende Lovforslag, hvorefter der dog forinden turde være Anledning til at give de med Tjenesten paa Drøagsværftet bedst bekendte Søofficerer Leilighed til at udtale sig, stiller Forholdet sig helt forskjelligt med Hensyn til den egentlige Søkrigstjeneste, der forrettes ombord i Krigsskibene. Kommissionens Medlemmer Schulz og Schönheyder kunne ganske henholde os til, hvad vi herom have yttret i den af os under 17de September f. A. til Marineministeriet afgivne Erklæring, og disse Udtalelser tiltrædes i det Hele af de tvende andre militære Medlemmer Dunsfelt og Nothe, der have gjort dem bekendte med Indholdet af denne Erklæring og fuldkommen billige de deri udtalte Anskuelser. Det er de militære Medlemmers Overbevisning, at der for Tjenesten inden Skibsborde vil behøves en Straffelov, der er af en saadan Beskaffenhed, at den, uden at henvise til de borgerlige Straffelove, giver en selvstændig Fremstilling af de strafbare Handlinger, for hvilke den er gjældende, og de Straffe, disse vilde medføre. Under Livet ombord i Krigsskibene er det, naar Tjenesten skal ventes tilbørligen udført, af den yderste Vigtighed, at der tilveiebringes en kraftig og tætsluttet Samvirken af Alle, der befinde sig inden Skibsborde, og at de til dette Diemeds Opnaaelse givne Regler og Forskrifter paa det Nøiagtigste overholdes, saa at enhver Overtrædelse, af god Skik og Orden, ligesaa vel som enhver grovere Forbrydelse, drager Straf efter sig. Netop det isolerede og afsluttede Liv, som der paa Skibet føres, i Forbindelse med den stadige Aftvaagivenesshed, som udkræves, for at sjerne og undgaa enhver truende Fare, gjør Overholdelse af en streng Disciplin uundgaalig nødvendig, og ligesom der bør gives Enhver inden Skibsborde Leilighed til at blive bekendt med de ham i denne hans Stilling paahvilende Pligter og det Strafansvar, han i Overtrædelses Tilfælde vil paadrage sig, saaledes synes en Samling af alle herhen hørende Straffere Bestemmelser ogsaa at være nødvendig for dem, der ombord ere an betroede Straffemyndigheden, og som i andet Fald under deres affødrede Liv vilde savne den Veiledning, som de under andre Forhold vilde kunne forklasse sig. Men det foreliggende Forslag synes tværtimod kjendeligen at hvile paa den Forudsætning, at det ved Anvendelsen ikke vil mangle paa den til Lovens rette Forstaaelse høist fornødne retskyndige Indsigt og Bistand. En saadan kan imidlertid ikke erholdes ombord, hvor enhver i denne Retning nødvendig Hjælp fattes, og hvor ingen Retskyndig er tilstede, til hvis Bistand man kan ty. Hertil er der i Lovforslaget ikke taget Hensyn, og det kommer derfor til at mangle den Egenkab, hvorpaa der for Søkrigstjenestens Vedkommende maa lægges afgjørende Vægt, at være saa klar og forstaaelig, at Lovens uden juridisk Veiledning kan blive rigtigt anvendt. Det er en anden hermed i Forbindelse staaende Omstændighed, som ogsaa er af Vigtighed, den nemlig, at Mandskabet ombord kommer til en levende Erkendelse af, at enhver begaaet Brøde vil fremkalde den herfor i Straffeloven fastsatte Tugtelse, og hertil vil det væsentligen bidrage, at Straffen ikke blot tillkendes, men ogsaa fuldbyrdes ombord, hvorved sikkert et stærkere og varigere Indtryk vil bevirkes. For Enhver, der har færdeses som Befalingsmand i Krigsskibene, og er bleven fortrolig med Livet i disse, maa det overhovedet snart staa klart, at det Straffesystem, der her skal medføre nogen virkelig Nytte og afgive et kraftigt Værn mod Lovens Overtrædelse, maa hvile paa et andet Grundlag end det, der er gjældende for Hæren og for Tjenesten iland. De Straffe, om hvis Anvendelse der hyppigst bliver Spørgsmaal, Arrest- og Fængselsstraffene,